

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/29/2020
Identifikačné číslo spisu:	2516010028
Dátum vydania rozhodnutia:	22.04.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2516010028.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zelenákovéj, v trestnej veci obvineného L. Č. Í. Ž. F. F. M., pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005) spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 22. apríla 2021 v Bratislave, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 5. februára 2019, sp. zn. 6To/123/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 19. júla 2017, sp. zn. 8T/10/2016 boli obvinený L. Č. (ďalej tiež „obvinený“) a obvinená R.. V. Š. (ďalej tiež „obvinená“) podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava sp. zn. Kv 1/15/2200 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona [zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestný zákon“)] formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- obžalovaný L. Č. ako konateľ a spoločník v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. a obžalovaná R.. V. Š. ako tlmočníčka poškodeného M. X. N. a finančná riaditeľka v spoločnosti Daewoo Motor Slovakia a Hermes Trade, s. r. o. v presne neustálenom období rokov 2003 až 2004, spoločným koordinovaným konaním, predovšetkým v Piešťanoch, po predchádzajúcom navodení situácie založenej na verbálnom utvrdzovaní poškodeného M. X. N. o skutočnej vôli previesť obchodný podiel obžalovaného L. Č. v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. na poškodeného M. X. N., čo zo strany obžalovaného L. Č. spočívalo najmä v opakovanom podpisovaní zmlúv o prevode obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. na poškodeného M. X. N. (január, apríl 2004), pričom zároveň obžalovaný L. Č. z najrôznejších

dôvodov naliehal a presviedčal poškodeného M. X. N., aby tento nezrealizoval úkony smerujúce k zápisu týchto zmien do obchodného registra, v úmysle vylákať od poškodeného M. X. N. vloženie čo najväčšieho množstva finančných prostriedkov do spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., ale tiež previesť obchodné podiely spoločnosti Daewoo Motor Slovakia s. r. o., na spoločnosť Hermes Trade, s. r. o. a zároveň nestratiť reálny vplyv a rozhodovaciu právomoc nad touto spoločnosťou, resp. jej hnutelným, nehnuteľným majetkom a obchodnými aktivitami, na ktoré by inak pri prevode podielov nemali nárok, posledne tiež dňa 12.07.2004 ako postupník podpísal obžalovaný L. Č. Zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. na nadobúdateľa poškodeného M. X. N., ktorý však na rozdiel od plánu obžalovaných, bol do obchodného registra aj skutočne dňa 13.08.2004 zapísaný ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., načo však obžalovaný L. Č. v súlade s primárnym úmyslom nestratiť reálny vplyv a rozhodovaciu právomoc nad spoločnosťou Hermes Trade, s. r. o, resp. jej hnutelným, nehnuteľným majetkom a obchodnými aktivitami, na ktoré po prevode obchodných podielov už nemal žiaden nárok, odstúpením od zmluvy zo dňa 26.08.2004 a čestným vyhlásením zo dňa 02.09.2004 nezákonne zabezpečil zápis spätného prevodu 100 % obchodného podielu v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. a funkcie konateľa na seba v obchodnom registri a následne s obžalovanou R.. V. Š. a Z. G. uzavrel ako prevodca zmluvu o prevode obchodných podielov spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. na tieto osoby, každému v podiele po 50 %, čím obžalovaný L. Č. a R.. V. Š., vediač o existencii aj ďalších zmlúv o prevode obchodného podielu s poškodeným M. X. N. v obave pred ich uplatnením a navrátením predošlého stavu (v ktorom by už nemali žiaden ekonomický profit, nakoľko by došlo k odhaleniu ich podvodného plánu), takýmto prevodom obišli podstatu tohto zmluvného jednania s poškodeným, pričom obžalovaná R.. V. Š. už v čase po nadobudnutí 50 % obchodného podielu v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. ako tlmočnica a predstierane spolupracujúca osoba s poškodeným M. X. N. slovnou manipuláciou a zastieraním skutočného cieľa ich spoločného konania s obžalovaným L. Č., vylákala v dňoch 06.09.2004 a 07.09.2004 od poškodeného M. X. N., pod zámienkou vkladu do spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. ako do jeho vlastnej spoločnosti, finančné prostriedky vo výške 3.400.000,- Sk (112.859,32 eur), čím poškodenému M. X. N., nar. XX.XX.XXXX v M., aj odlivom celého hnutelného aj nehnuteľného majetku spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. spôsobili škodu vo výške najmenej 2.364.684,45 eur (71.238.483,74 Sk), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obvinení stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd prvého stupňa odkázal poškodeného M. X. N. (ďalej tiež „poškodený“) s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu podali prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava a poškodený M. X. N. odvolania, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 5. februára 2019, sp. zn. 6To/123/2017, podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti naposledy uvedenému uzneseniu krajského súdu, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „minister spravodlivosti“ alebo „dovolateľ“), na podnet prvej námestníčky generálneho prokurátora Slovenskej republiky, dovolanie, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania poukázal minister spravodlivosti na odôvodnenie oslobodzujúceho rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a namietal, že obvinení svojím premysleným a koordinovaným postupom uviedli poškodeného M. X. N. do omylu už v prípade záujmu a snahe previesť obchodný podiel spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., do dispozície poškodeného, čo bolo, podľa jeho názoru, preukázané viacerými listinnými dôkazmi ako aj svedeckými výpoveďami početného radu svedkov, poškodeného a čiastočne aj samotných obvinených.

Dovolateľ ďalej vyjadril názor, že na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že vzťah poškodeného s obvinenými bol založený na dôvere, dlhodobej spolupráci a istej majetkovej previazanosti, v prípade V. Š. išlo o osobu známu poškodenému, s ktorou dlhodobo spolupracoval,

pôsobila už v pôvodnej firme poškodeného a poskytovala mu tlmočnicke služby s tým, že v prípade obvineného Č. išlo o predajcu automobilov, prostredníctvom ktorého chcel poškodený M. X. N. realizovať svoje vízie a podnikateľské aktivity na slovenskom trhu, čo sa spočiatku aj zrealizovalo, a to pri predaji podielu spoločnosti Daewoo Motor Slovakia na spol. Hermes Trade, pričom tento obchodný vzťah bol prospešný, tak pre poškodeného ako aj pre obvineného. Išlo, teda, podľa názoru ministra spravodlivosti, o dôverný vzťah troch osôb, pričom ich vzájomné protichodné aktivity (na jednej strane poškodeného N. a na strane druhej obvinených Č. a Š.) vyústili k pomerne vysokej finančnej strate poškodeného a k neoprávnenému zisku na strane obvinených.

V tejto súvislosti dovolať prisvedčil súdu prvého stupňa, že argumenty poškodeného o obťažnosti zapísania jeho osoby ako cudzinca do štatutárnej funkcie spoločnosti nemožno považovať za relevantné, najmä s ohľadom na jeho pôsobenie ako konateľa spoločnosti Daewoo Motor Slovakia, predpokladal však, že poškodený zvolil tento argument z dôvodu, aby sa vyhol priznaniu, že v danom prípade mal v úmysle obísť práve ustanovenia Obchodného zákonníka o zákaze konkurencie. Uvedené logické závery súdu prvého stupňa však, podľa názoru dovolať, nemali vplyv na samotnú podstatu spáchaného trestného činu a vyriešenie danej otázky by určite nemalo dopad na právne úvahy ohľadom spáchania trestného činu obvinenými.

Minister spravodlivosti sa ďalej nestotožnil so záverom okresného súdu spočívajúcim v tom, že poškodený nemal záujem na čo najskoršom podaní návrhu na zápis zmien do obchodného registra s ohľadom na to, že mal možnosť si uplatniť už zmluvu o prevode obchodného podielu z 30. januára 2004 a z apríla 2004, keďže poškodený v tejto súvislosti jasne uviedol, že bol obvineným Č. zavádzaný v tom smere, že po uplatnení si danej zmluvy a zápise poškodeného ako vlastníka a konateľa firmy by mohlo dôjsť k zmareniu, respektíve k odstúpeniu spol. B. O. F. Leasing od zmluvy č. 170014 so spol. Hermes Trade, ktorou jej bola poskytnutá do lízingového nájmu stavba, a to prevádzkový objekt, súpisné číslo 5147 za obstarávaciu cenu 67.638.494 Sk, pričom uvedené vo svojich výpovediach v podstate potvrdil aj sám obvinený, keď viackrát uviedol, že prevod obchodného podielu nechcel zrealizovať z dôvodu, že bol ručiteľom pri uvedenej zmluve a takto by nemal garantované splácanie daného lízingu. V tejto súvislosti dovolať poukázal na kompletne leasingové spisy spoločnosti B. O. F. Leasing týkajúce sa spoločnosti Hermes Trade, z ktorých vyplýva, že k spornej zmluve č. 170014 nepristúpil žiaden spoludlžník a ani ručiteľ, pričom dohodu o prevzatí ručenia zo 4. februára 2004, ku ktorej priložil aj notársku zápisnicu z 18. februára 2004, predložil do spisu obvinený Č., avšak samotné pristúpenie obvineného ako ručiteľa za záväzky spoločnosti vyplývajúce so spornej lízingovej zmluvy nepovažoval dovolať za logické a presvedčivé z dôvodu, že záväzky vyplývajúce z lízingovej zmluvy mala spoločnosť B. O. F. dostatočne zabezpečené, a to niekoľkonásobne prevyšujúcou hodnotou založených nehnuteľností spoločnosti Hermes Trade, preto ručenie obvineného Č. bolo z tohto pohľadu bezvýznamné a s ohľadom na výšku pohľadávky nemožno ani, podľa názoru ministra spravodlivosti, predpokladať, že by ju svojím majetkom bol schopný zabezpečiť (taktiež s ohľadom na to, že aj záväzky, ktoré mala spoločnosť Daewoo Motor Slovakia, a ktoré pred prevodom podielu museli byť splatené, nebol obvinený schopný ani spoločne s poškodeným vyplatiť). Dovolať v tomto smere poukázal aj na samotný obsah a formu dohody o prevzatí ručenia, ktorá nevykazuje známky skutočnej zmluvy, respektíve formy zmluvy, ktorú v danom čase používala spol. B. O. F. Leasing, napríklad lízingová zmluva č. 170014 bola opatrená hlavičkou spol. B. O. F., ktorá na dohode evidentne chýba a dohoda nie je opatrená ani evidenčným číslom, ktoré je na všetkých zmluvách danej spoločnosti, rovnako tak pri podpise zástupcu spoločnosti B. O. F. absentuje pečiatka spoločnosti.

Ohľadom notárskeho vyhlásenia dovolať dodal, že išlo len o jednostranný úkon obvineného L. Č., ktorý sa do dispozície spoločnosti B. O. F. evidentne nedostal, a preto mu nemožno prikladať žiaden právny význam a keďže s touto listinou nebola spoločnosť B. O. F. oboznámená, nevznikol jej s obvineným ani žiaden právny vzťah, zároveň uvedené ručenie za záväzky uskutočnil obvinený až dodatočne, nie okamžite pri podpise lízingovej zmluvy.

V dôvodoch podaného dovolania označil minister spravodlivosti za nesprávne aj konštatovanie okresného súdu, že podpísanie zmluvy o prevode obchodného podielu inicioval práve poškodený a nie

obvinený Č., čo by mohlo svedčiť o aktívnej činnosti obvineného smerujúcej k uvedeniu do omylu a spáchaniu podvodu, keďže spísanie danej zmluvy obvinený nemohol sám iniciovať. Pokiaľ bolo totiž zámerom obvineného získať neoprávnený zisk tým, že sa stane vlastníkom a konateľom novej spoločnosti a využije tak jej majetok, bolo by protichodným iniciovať podpísanie zmluvy o prevode podielu, ktorou by ho poškodený mohol pripraviť (a napokon aj na určitý časový úsek pripravil) o vlastníctvo firmy, navyše takýto postup logicky vylučovalo už len samotné postavenie oboch zúčastnených v štruktúre spoločnosti, keďže poškodený M. X. N. bol v čase uzatvorenia zmluvy 30. januára 2004 štatutárnym orgánom a obvinený Č. rádomým zamestnancom. Uvedenie poškodeného do omylu zo strany obvineného v danom prípade spočívalo, podľa názoru dovolateľa, v samotnom utvrdzovaní poškodeného M. X. N. v tom, že mu obvinený L. Č. neskôr prevedie celý obchodný podiel spoločnosti Hermes Trade, a že tak sa stane jej výlučným vlastníkom, na skutočnosť, že poškodený bol utvrdzovaný a že bol presvedčený o tom, že sa stane výlučným vlastníkom spoločnosti Hermes Trade, poukazuje aj jeho opakované dotovanie danej spoločnosti v hodnote niekoľko miliónov Slovenských korún. Okrem uvedeného na danú okolnosť, podľa názoru ministra spravodlivosti, poukazuje aj jeho aktívne konanie v prospech spoločnosti, v rámci ktorého nielenže dotoval nákup materiálu a náhradných dielov do spoločnosti, ale prakticky spoločnosť riadil, čo konštatovali aj viacerí svedkovia - bývalí zamestnanci spoločnosti Hermes Trade, ktorí považovali poškodeného M. X. N. za majiteľa spoločnosti a obvineného Č. vidávali v spoločnosti len sporadicky, pritom išlo o svedkov: K. W., R. W. N.Á., R. Q., V. J., R. O. Š., J. G., W. L., W. X. a V. W., ktorí zhodne vypovedali, že najprv boli zamestnancami spoločnosti Daewoo Motor Slovakia, s. r. o. a potom Hermes Trade, s. r. o., pričom zhodne uviedli, že poškodeného vnímali ako riaditeľa spoločnosti, obvinenú R. Š. ako obchodnú riaditeľku a obvinený L. Č. sa podľa ich vyjadrenia pohyboval vo firme menej. Takmer zhodne vypovedal aj svedok R. R. X.Y. s tým, že mal vedomosť o tom, že poškodený M. X. N. nie je skutočným majiteľom len kvôli tomu, že je zahraničný občan a nemá možnosť byť vo vedení firmy, avšak za majiteľa ho považovali všetci zamestnanci, obvinený L. Č. chodil do firmy vraj len raz do mesiaca.

Podľa názoru dovolateľa práve táto iniciatíva zo strany poškodeného a praktický nezáujem o chod firmy zo strany obvineného poukazujú na to, že poškodený M. X. N. bol presvedčený o tom, že spoločnosť je jeho, respektíve že bude na neho v blízkej budúcnosti prepísaná, a preto robil všetko pre to, aby zabezpečil jej riadny chod, čo na druhej strane nemožno povedať o obvinenom L. Č.. Rovnako na presvedčenie o prevode obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade poukazuje, podľa názoru ministra spravodlivosti, aj prevod obchodných podielov spoločnosti Daewoo Motor Slovakia na Hermes Trade, ktorý poškodený zrealizoval až dňa 5. februára 2004 po podpise januárovej zmluvy o prevode obchodných podielov, čím chcel prakticky chrániť svoje majetkové záujmy v Hermes Trade.

Vo vzťahu k úvahe spočívajúcej v tom, že nebolo preukázané, aby obvinený nechcel v budúcnosti previesť obchodný podiel na poškodeného, poukázal dovolateľ na výpoveď samotného obvineného L. Č.Ž. na hlavnom pojednávaní, z obsahu ktorej je zrejmé, že prevod daného obchodného podielu nemal v úmysle zrealizovať, považoval ho za absurdný, pričom aj jeho vyjadrenia v prípravnom konaní o tom, že podpísané zmluvy boli len akési „trezorové zmluvy pre prípad smrti“, jasne, podľa názoru dovolateľa, poukazujú na to, že nikdy nemal úmysel previesť obchodný podiel na poškodeného.

Za nesprávnu považoval dovolateľ aj úvahu okresného súdu spočívajúcu v tom, že hodnota obchodného podielu spoločnosti Daewoo Motor Slovakia v čase prevodu podielu 5. februára 2004 nedosahovala hodnotu 66.564.000,- Sk pre záväzky spoločnosti voči materskej spoločnosti v Kórei poukazujúc na listinný dôkaz na č. l. 1464 - 1465 spisu, a to zmluvu o prevode obchodného podielu medzi Daewoo Motor Co. Ltd. a Hermes Trade, s. r. o., podľa ktorej bola hodnota obchodného podielu spoločnosti Daewoo Motor Slovakia 66.564.000,- Sk a notársku zápisnicu z 27. októbra 1997 (č. l. 1436 - 1437) o zvýšení základného imania spoločnosti Daewoo Motor Slovakia na hodnotu 66.564.000,- Sk, navyše podľa vyjadrenia svedkov R. J., R. X. ako aj samotného poškodeného mala dotknutá spoločnosť vo vlastníctve strojné vybavenie a zásoby (náhradné diely a iné) v hodnote minimálne 50 miliónov Sk, pričom zároveň záväzky vo výške 20 miliónov USD, na ktoré poukazoval okresný súd, boli anulované, a to na základe dohody s materskou spoločnosťou vyplatením sumy 1 mil. USD spoločnosti v Kórei ako kompenzácie za neuplatnenie si zmluvnej pokuty v hodnote 25 miliónov Sk za nezískanie licencie na

predaj automobilov, na čo poukázal aj samotný okresný súd na str. 22 svojho rozhodnutia.

Následne dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na sériu civilných súdnych rozhodnutí, ktorých záverom bolo konštatovanie súdov o tom, že odstúpenie od zmluvy T. L. Č. bolo neplatné a v rozpore so zmluvnými podmienkami. Podstatou odstúpenia od zmluvy zo strany obvineného bolo nezaplatenie kúpnej ceny poškodeným M. X. N. za prevod obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., čo obvinený považoval za podstatné porušenie zmluvných podmienok, avšak civilné sudy konštatovali (po viacerých rozhodnutiach aj v dovolacom konaní), že v tomto prípade (nezaplatenia kúpnej ceny) mal obvinený využiť ďalšie prostriedky na nápravu, a to v podobe výzvy na zaplatenie kúpnej ceny dodatočne, ktorú však nevyužil. Z uvedeného dôvodu potom sudy v civilnom konaní konštatovali, že nezaplatenie kúpnej ceny za obchodný podiel možno za daných okolností považovať len za nepodstatné porušenie zmluvy, ktoré nezakladá právo zmluvnej strany na odstúpenie od zmluvy. Takéto konanie obvineného (odstúpenie od zmluvy, nadobudnutie spoločnosti do svojej dispozície ako konateľa) považoval dovolateľ za preukazujúce jeho úmysel podvodným a nezákonným spôsobom získať dispozíciu nad spoločnosťou Hermes Trade, s. r. o., ktorá reálne mala patriť poškodenému M. X. N.. Uvedený úmysel vyvodil minister spravodlivosti z konania obvineného počas 2. a 3. septembra 2004, kedy na základe odstúpenia od zmluvy odvolal poškodeného z funkcie konateľa spoločnosti a na jeho miesto vymenoval sám seba a zároveň previedol po 50 % -ných častiach obchodný podiel na R.. V. Š. a Z. G.. Pokiaľ obvinený v tejto súvislosti dôvodil, že obchodný podiel previedol na ďalších ľudí z dôvodu, že mal obavu, aby si poškodený opakovane neuplatnil zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorené 30. januára 2004 a v apríli 2004, k tomu dovolateľ namietal, že z platnej legislatívy v danom období vyplynulo, že zmluvu o prevode obchodného podielu bolo možné uplatniť len počas 90 dní od uzavretia/podpisania zmluvy zmluvnými stranami, pričom s týmto boli tak poškodený ako aj obvinený, podľa názoru dovolateľa uzrozmnení, pretože práve z tohto dôvodu uzatvárali predmetné zmluvy opakovane, vždy po troch mesiacoch, aby neuplynula ich platnosť.

Za spornú považoval dovolateľ aj úvahu okresného súdu spočívajúcu v tom, že odpredajom budovy Hermes Trade, ktorá bola predmetom aj zmluvy o lízingu č. 170014, spoločnosti Axton Development nemohlo ísť o odliv majetku spoločnosti Hermes Trade, pretože poškodený mal ešte v roku 2002 v úmysle danú nehnuteľnosť predať, čo napokon predajom budovy v roku 2006 zrealizoval L. Č.. Predmetné konštatovanie považoval dovolateľ za nelogické a vytrhnuté zo širšieho kontextu protiprávneho konania obvinených, keďže sporná nehnuteľnosť bola ešte z vlastníctva spoločnosti Daewoo Motor Slovakia odpredaná spoločnosti B. O. F. 30. januára 2004, aby bolo možné zaplatiť záväzky spoločnosti Daewoo Motor Slovakia, následne bola predmetná budova na základe lízingovej zmluvy č. 170014 spoločnosťou B. O. F. prenechaná do nájmu spoločnosti Hermes Trade, ktorá ju potom po splatení lízingu vo februári 2006 získala do svojho vlastníctva, avšak okamžite po splatení a získaní danej nehnuteľnosti ju obvinený L. Č. previedol na spoločnosť Axton Development. V tejto súvislosti okresný súd, podľa názoru dovolateľa, neprihliadol ani na širšie súvislosti, a to odpredanie ďalších nehnuteľností, ale aj vybavenia a náhradných dielov vo vlastníctve spoločnosti Hermes Trade obvineným Č. spoločnosti Axton Development, pričom predmetné konanie možno, podľa názoru dovolateľa, chápať ako zjavný odliv majetku teda „tunelovanie“ spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., k vlastníctvu ktorej sa obvinený L. Č. a v podstate aj obvinená R.. V. Š.Á. dostali neoprávnene.

Vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obvinenej R.. V. Š. spočívajúcemu predovšetkým vo vylákaní finančných prostriedkov vo výške 3,4 milióna Sk od poškodeného, a to 6. a 7. septembra 2004, ktoré poškodený previedol na účet spoločnosti Hermes Trade, hoci si nebol vedomý toho, že v danom čase už nie je konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti, pričom obvinená mu túto informáciu zjavne zatajila, dovolateľ namietal, že aj keď poškodený v minulosti takto prevody uskutočňoval, robil tak v presvedčení, že on je nepísaným vlastníkom danej spoločnosti a v blízkej dobe bude na neho spoločnosť prepísaná s tým, že práve táto okolnosť je spojená s podvodným konaním obvinených, ktorí poškodeného neustále utvrdzovali v domnení jeho vlastníctva spoločnosti v úmysle, aby dotknutú spoločnosť naďalej finančne podporoval a tak do jej vlastníctva prispieval ďalším majetkom. Minister spravodlivosti považoval za logické konštatovanie, že v prípade, ak by poškodený v dňoch 6. a 7. septembra 2004 vedel o tom, že nie je vlastníkom, respektíve konateľom danej spoločnosti, a že

odstúpením od zmluvy obvinený L. Č. dosiahol prinavrátanie spoločnosti do jeho dispozície, nebol by pri strate dispozície nad spoločnosťou aj naďalej financoval jej chod a už vôbec nie dotovaním v takej výške, a to celkovo 3,4 milióna Sk.

V tejto súvislosti dovolateľ poukázal aj na list poškodeného zo 6. septembra 2004 (na č. l. 884 spisu) adresovaný obvinenému, z ktorého je zrejmé, že poškodený neakceptoval odstúpenie od spornej zmluvy z dôvodu, že kúpna cena za obchodný podiel bola zaplatená, a že aj naďalej bude vykonávať práva spoločníka spoločnosti Hermes Trade, čo nasvedčuje tomu, že poškodený bol aj naďalej presvedčený, že je konateľom a spoločníkom dotknutej spoločnosti, okrem toho žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by poškodený mal vedomosť o úkonoch obvineného z 2. a 3. septembra 2004, kedy sám seba vyhlásil za jediného spoločníka spoločnosti Hermes Trade, poškodeného odvolal z funkcie konateľa a seba do tejto funkcie vymenoval, pričom následne 3. septembra 2004 previedol obchodný podiel spoločnosti na obvinenú R.. V. Š. a Z. G., pričom výpoveďou tak poškodeného ako aj obvinenej R.. V. Š. bolo preukázané, že obvinená v dňoch 6. a 7. septembra 2004 upozornila poškodeného na nutnosť dotácie spoločnosti potrebnej pre nákup materiálu (náhradných dielov) s tým, že bola s ním aj v banke, kde vyplnila potrebné prevodové príkazy, no nijakým spôsobom ho neinformovala o tom, že 3. septembra 2004 bola zapísaná ako 50% spoločník spoločnosti Hermes Trade, z čoho dovolateľ vyvodil záver, že svojím úmyselným konaním uvádzala poškodeného do omylu a aj naďalej pokračovala v jeho utvrdzovaní a presvedčaní o jeho „vlastníctve“ spoločnosti Hermes Trade s tým, že poškodený sa o prevode obchodného podielu na obvineného a následnom prevode na obvinenú a Z. G. dozvedel až 8. septembra 2004, teda bezprostredne nasledujúci deň po prevedení finančných prostriedkov na spoločnosť Hermes Trade, kedy mu bolo zabránené vo vstupe do firmy, čo taktiež poukazuje na koordinované a chronologicky uskutočňované protiprávne konanie obvinených.

Vo vzťahu k obvinenej R.. V. Š. dovolateľ ďalej doložil, že podľa výpovede poškodeného bola jeho blízkou osobou, pretože mu poskytovala tlmočnicke služby, pracovala pre neho už ako finančná riaditeľka v spoločnosti Daewoo Motor Slovakia, pričom na základe tohto dlhodobého pracovného vzťahu obvinenej dôveroval a spolieval sa na jej prekladateľské schopnosti v prostredí, kde jazyku nerozumel a bol na jej tlmočení závislý, pričom práve uvedenú potrebu obvinená spoločne s obvineným L. Č. využili pre svoje postupné a koordinované podvodné konanie páchané s úmyslom uviesť poškodeného do omylu a na jeho úkor získať finančný prospech zo spoločnosti Hermes Trade, pričom neustálym utvrdzovaním poškodeného o okolnostiach, ktoré nemali nikdy nastať (prevod obchodného podielu), docielili obvinení zvyšovanie majetku spornej spoločnosti, pričom tento stav by trval aj naďalej, keby poškodený neuplatnil poslednú zmluvu o prevode obchodného podielu a nebol zapísaný do obchodného registra ako konateľ spoločnosti s tým, že reakciou obvinených na tento stav bolo odstúpenie od zmluvy a opätovné zapísanie obvineného ako konateľa a následný prevod obchodných podielov na obvinenú a pána G., ktorý v podstate figuroval len ako „papierový“ spoločník, pričom spornú firmu reálne riadili obvinení a následne pod tlakom prebiehajúcich súdnych sporov vytvárali ďalšie spoločnosti zapísané na ich mená, respektíve ich rodinných príslušníkov, prevádzali a rozpredávali majetok spoločnosti Hermes Trade, čím „vytunelovali“ dotknutú spoločnosť a až následnými niekoľkoročnými civilnými spormi bolo dosiahnuté jej prinavrátanie poškodenému, avšak už v čase, keď už nevlastnila žiaden majetok a nemala žiadnych zamestnancov (ktorí boli buď ihneď prepustení, alebo prevedení do iných spoločností a následne prepustení).

Vo vzťahu k výške spôsobenej škody dovolateľ konštatoval, že bolo potrebné vychádzať z formulácie „najmenej“ z dôvodu, že po navrátení spoločnosti do vlastníctva poškodeného neexistovali žiadne účtovné doklady, ktoré by preukazovali reálne sumy získané z odlivu hnutelného a nehnuteľného majetku dotknutej spoločnosti, keďže boli podľa vyjadrenia poškodeného, ale aj obvinených buď ukradnuté alebo zničené, čo taktiež možno, podľa názoru dovolateľa, pričítať ku koordinovanému a chronologickému postupu obvinených v páchaní protiprávnej činnosti, pretože v dôsledku toho nebolo možné presne stanoviť sumu, o ktorú spoločnosť, respektíve poškodeného svojím konaním pripravili a výšku škody bolo preto možné určiť len na základe súčtu sumy posledných prevodov finančných prostriedkov poškodeného do spornej spoločnosti Hermes Trade vo výške 3,4 milióna Sk, hodnoty nehnuteľností vo výške 70 miliónov Sk, o ktoré dotknutá spoločnosť prišla a hodnoty obchodného

podielu odkúpeného spoločnosťou Hermes Trade od spoločnosti Daewoo Motor Slovakia v sume 66.564.000,- Sk.

Na základe vyššie uvedených dôvodov minister spravodlivosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/123/2017 z 5. februára 2009 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/10/2016 z 19. júla 2017, bol porušený zákon v ustanoveniach § 285 písm. a) Trestného poriadku, § 319 Trestného poriadku, § 2 ods. 12 Trestného poriadku a § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona v prospech obvinených L. Č. a R.. V. Š., aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku okresnému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa prostredníctvom zvoleného obhajcu vyjadril obvinený L. Č., ktorý navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol a namietal, že dovolateľ ignoruje dôkazy vykonané tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, ktoré vyvracajú obžalobnú verziu priebehu skutkového deja a argumentuje skôr domnienkami, ktoré sú v rozpore s preukázaným skutkovým stavom potvrdeným právoplatným rozsudkom okresného súdu. Obvinený vyjadril názor, že obžaloba bola podaná pre spor, ktorý mal výlučne obchodno-právnu povahu a ktorého podstatou bola otázka či je nezaplatenie ceny za prevod obchodného podielu, pri absencii škody alebo uvedenia do omylu, podstatným, alebo len nepodstatným porušením zmluvy, s ktorou niekoľko rokov „zápasili“ všetky inštancie obchodných súdov a až následne dali na ňu definitívnu právoplatnú odpoveď. V tejto súvislosti obvinený namietal, že spoločnosť Hermes Trade museli v celom roku 2004 dotovať z iných príjmov aj obvinený L. Č., aj poškodený M. X. N., pretože už nevykazovala žiaden zisk, pričom zlú ekonomickú situáciu počas celého roku potvrdili aj viaceré svedecké výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní vrátane svedeckej výpovede R. X., blízkeho spolupracovníka poškodeného, výpovede svedkov W. L., či O. Š. z prípravného konania, ako aj znalecký posudok znaleckej organizácie value4you. Samotný prokurátor už v podanej obžalobe konštatoval, že vo veci existujú iba tri priame svedecké výpovede, a to obvinených a poškodeného, pričom z týchto výpovedí si minister spravodlivosti zvolil ako vierohodnú výpoveď práve poškodeného M. X. N., s ktorou sa v plnom rozsahu stotožnil, pritom práve a jedine poškodený vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní, opakovane a preukázateľne klamal, keďže jeho tvrdenia boli v priebehu trestného stíhania vyvrátené ľahko verifikovateľnými skutočnosťami, preto vyhodnotenie výpovede poškodeného zo strany dovolateľa, ako jedinej vierohodnej nemá, podľa názoru obvineného poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, oporu vo vykonanom dokazovaní a je na hranici arbitrárnosti.

K tvrdeniu poškodeného, že nemal vedomosť o odstúpení od zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade v čase uskutočnenia sporných bankových prevodov obvinený namietal, že odstúpenie od zmluvy bolo poškodenému riadne doručené 30. augusta 2004, čo sám potvrdil pri podávaní trestného oznámenia 8. septembra 2004, v ktorom uviedol, že listom zo 6. septembra 2004 odpovedal obžalovanému, že uvedené odstúpenie neuznáva, lebo sa jedná o nepravdivý dôvod spočívajúci v tom, že nebola zaplatená kúpna cena za prevod, až následne skutočnosti zadokumentované v spise (vrátane jeho spomenutej odpovede na odstúpenie od zmluvy) pred súdom zmätočne a klamlivo popieral. Počas celého konania obžaloba, podľa názoru obvineného, nepredložila žiaden dôkaz o zaplatení za prevod obchodného podielu a aj v tejto veci poškodený opakovane zavádzal a menil svoju verziu v tom, kedy malo k zaplateniu za prevod obchodného podielu prísť, keďže podľa zápisnice o podaní trestného oznámenia poškodený tvrdil, že k tomu došlo pri podpise zmluvy 3. augusta 2004, pričom to isté poškodený uviedol v odpovedi na oznámenie o odstúpení od zmluvy, ako aj v notárskej zápisnici zo 17. septembra 2004, avšak pri následných výsluchoch poškodený už tvrdil, že k zaplateniu malo dôjsť začiatkom roka 2004, keďže si pravdepodobne uvedomil, že v lete 2004 sa vôbec s obvineným L. Č. nestretol, a tak logicky k odovzdaniu peňazí prísť nemohlo, pričom pri konfrontácii s týmito rozpormi na hlavnom pojednávaní poškodený uvádzal, že na toto si nespomína.

Obvinený v podanom vyjadrení ďalej namietal, že premisa o vlastníctve spoločnosti Hermes Trade poškodeným bola opakovane a preukázateľne počas pojednávania vyvrátená, napríklad výpoveďou svedka R. J., ktorý tvrdil na hlavnom pojednávaní vykonávanom 8. júna 2017, že rozhodovali ako štvorica, pred založením spoločnosti Daewoo mal pocit, že sú rovnocenní partneri, čo nakoniec potvrdil aj samotný poškodený na hlavnom pojednávaní realizovanom 29. marca 2017.

Vo vzťahu k určeniu výšky škody obvinený v podanom vyjadrení namietal, že spoločnosť Daewoo Motor Slovakia mala voči svojej kórejskej materskej firme záväzky v približnej hodnote 700 miliónov Sk, preto súčasťou dohody bolo, že Hermes Trade prevezme obchodné podiely Daewoo Motor Slovakia za 1 USD, no zároveň vyplatí materskej firme záväzky vo výške 32.500.000 Sk, keďže však spoločnosť Hermes Trade nemala na vyplatenie takejto čiastky vlastné prostriedky, získala ich od leasingovej spoločnosti B.O.F. Ak by bol poškodený výlučným vlastníkom Hermes Trade, vyrovnanie materskej firmy by zákonite musel vyplatiť z vlastných prostriedkov, nie z leasingu. Leasingová spoločnosť B.O.F. však podmienila vyplatenie peňažnej čiastky výmenou za prevod budovy, ktorú následne začala spoločnosť Hermes Trade splácať naspäť prostredníctvom leasingovej zmluvy a zároveň osobným ručením fyzickej osoby - obvineného L. Č., pričom súčasťou spisového materiálu je Dohoda o prevzatí ručenia zo 4. februára 2004, ako aj notárska zápisnica z 18. februára 2004 preukazujúca osobné ručenie zo strany obvineného.

Tvrdenie dovolateľa, že nebola preukázaná potreba osobného ručenia je podľa názoru obvineného v evidentnom rozpore so skutkovým stavom preukázaným spomínanou dohodou o prevzatí ručenia, notárskou zápisnicou ako aj ďalšími nepochybnými skutkovými okolnosťami spočívajúcimi v tom, že spoločnosť B. O. F. uskutočnila prvé finančné pohyby až 4. februára 2004 (č. l. 1953), teda potom ako obvinený L. Č. podpísal osobné ručenie, a nie 30. januára 2004, kedy bola podpísaná samotná leasingová zmluva, rovnako až dňa 4. februára 2004 došlo k prevzatíu predmetu lízingu spoločnosťou Hermes Trade, navyše obvinený L. Č. mal v tom čase vo vlastníctve mimoriadne bonitné obchodné spoločnosti, napríklad v rámci projektov Union a Axton na Bajkalskej ulici v Bratislave.

V tejto súvislosti obvinený poukázal na výpoveď zástupcu leasingovej spoločnosti W.. W. Z. pri jeho výsluchu 2. októbra 2015, kedy na otázku, či vo vzťahu k predmetnej leasingovej zmluve vystupoval ako ručiteľ obvinený L. Č. odpovedal, že za spoločnosť Hermes Trade, s. r. o. podpisoval zmluvy L. Č., či však bol aj ručiteľ, uviesť nevedel, pretože dokumentácia už neexistuje, pričom zo strany prokurátora nebola pravosť alebo autenticita týchto dokladov nijako spochybnená, navyše hodnota pohľadávok spoločnosti B. O. F. (nezaplatených leasingových splátok) voči spoločnosti Hermes Trade bola vo výške 69.211.865,-Sk, pričom reálna cena nehnuteľnosti (za ktorú sa následne nehnuteľnosť predala) bola 70.000.000,- Sk, čo približne zodpovedá výške záväzku z leasingu, preto argumentácia ministra spravodlivosti spočívajúca v tom, že cena zabezpečenej nehnuteľnosti „niekoľkokrát“ prevyšovala zabezpečovanú pohľadávku je v rozpore so skutočnosťou, pritom je pomerne známym faktom, že finančné inštitúcie takmer nikdy neposkytujú úvery zodpovedajúce 100%-nej hodnote zabezpečenej nehnuteľnosti a k zabezpečeniu pohľadávok používajú konkurenciu viacerých zabezpečovacích inštitútov.

V podanom vyjadrení obvinený ďalej namietal, že minister spravodlivosti síce poukázal na splnenie záväzkov vyplatením sumy 1 mil. USD, avšak účelovo, podľa jeho názoru, vynechal fakt, že táto suma bola vyplatená výlučne vďaka osobnému ručeniu obvineného L. Č. z finančných prostriedkov leasingovej spoločnosti B. O. F. a namietal ďalej, že vypočítanie hodnoty obchodného podielu podľa výšky základného imania spoločnosti, tak ako to je uvedené v dovolaní, predstavuje miešanie dvoch absolútne nekorelujúcich veličín, pričom obchodné podiely Daewoo Motor Slovakia v nominálnej hodnote 66.564.000,- Sk kupovala od spoločnosti DAEWOO CORPORATION spoločnosť Hermes Trade, nie poškodený.

Obvinený taktiež poukázal na záverečný protokol o mimoriadnom ukončení leasingu, predmetom ktorého bola budova, mimoriadne splatená spoločnosťou B. O. F. s tým, že následne bola prevedená zo

spoločnosti Hermes Trade na Axton Development, s. r. o. 2. marca 2006 za kúpnu cenu 70.000.000 Sk, pričom spoločnosť Hermes Trade vyplatila hodnotu budovy leasingovej spoločnosti z prostriedkov, ktoré jej bankovým prevodom vo výške 37 miliónov Sk poskytla spoločnosť obvineného L. J. - Axton Development, s. r. o., preto úvahy o „tunelovaní spoločnosti“ uvedené v dovolaní sú, podľa názoru obvineného, v rozpore s realitou.

Existenciu niekoľkých zmlúv o prevode obchodného podielu vysvetlil obvinený v podanom vyjadrení tým, že spoločnosť Hermes Trade nemala žiaden majetok, pričom poškodený žiadal pre seba istú formu ručenia, preto navrhol uzavrieť tzv. trezorové zmluvy, ktoré by si mohol v prípade potreby uplatniť. Uvedené zmluvy na základe podnetu poškodeného vypracoval jeho právny zástupca JUDr. Pavol Erben, čo vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdili tak poškodený (10. mája 2017), ale aj svedok JUDr. Pavol Erben (8. júna 2017), pričom v rovnakom čase ako sa obvinený L. Č. stal ručiteľom vo vzťahu k splácaniu budovy v Piešťanoch v hodnote 70.000.000,- Sk, podpísal súčasne aj prvú zmluvu o prevode obchodného podielu za 200.000,- Sk. V tejto súvislosti potom obvinený namietal, že by nemalo zmysel podpísať takúto zmluvu, ak nemala byť len zabezpečovacím právnym úkonom pre prípad smrti alebo inej nepredvídateľnej udalosti, za situácie, že osobne ručil za dlh vo výške 70.000.000,- Sk obchodnej spoločnosti, ktorú zároveň predával za 200.000,- Sk, preto argumentácia, že obvinení pokračovali v utvrdzovaní poškodeného v domnení jeho vlastníctva, tak úplne, podľa názoru obvineného, vybočuje z jasne preukázaného skutkového stavu. Obvinený taktiež vysvetlil, že spoločnosť Hermes Trade bola v zlej finančnej situácii a smerovala nepochybne k zániku, preto poškodený musel a napokon aj sám chcel financovať nákup náhradných dielov, čo potvrdil aj svedok R. X. tvrdeniami na hlavnom pojednávaní konanom 8. júna 2017 s tým, že to vedeli všetci, preto poškodený dotknutú spoločnosť „dotoval“ svojimi finančnými prostriedkami, a to aj vo výške niekoľko miliónov Sk. Spoločnosť Daewoo Motor Slovakia bola síce majetná, fakticky však mala voči svojej materskej firme obrovské finančné záväzky, čo bolo potvrdené všetkými výpoveďami vykonanými na hlavnom pojednávaní, vrátane výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní realizovanom 29. marca 2017.

V tejto súvislosti obvinený poukázal aj na skutočnosť, že v zmysle pôvodnej dohody sa budova zaťažená leasingom mala následne predať s tým, že obvinený a poškodený pôjdu každý vlastnou podnikateľskou cestou, nastal však problém s predajom budovy, predaj náhradných dielov (za čo zodpovedal poškodený) bol dlhodobý stratový a vyžadoval opakované dotácie, na ktoré už poškodený nemal ďalšie vlastné prostriedky, preto sa v auguste 2004, v rozpore s pôvodnou dohodou, rozhodol scudziť obchodný podiel v spoločnosti Hermes Trade.

Obvinený v podanom vyjadrení ďalej namietal, že v prejednávanej veci absentujú obidva obligatórne zákonné znaky trestného činu podvodu (uviedenie do omylu a vznik škody), navyše obvinený ani nemal vedomosť o prevodoch uskutočnených 6. a 7. septembra 2004, ktoré boli použité na obchod s náhradnými dielmi s tým, že pri obchode s náhradnými dielmi poskytovala súčinnosť poškodenému obvinená R.. V. Š., pričom tieto prevody sa uskutočňovali počas celého roka 2004.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený L. Č. navrhol, aby najvyšší súd dovolanie ministra spravodlivosti SR odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zjavné, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa vyjadril aj prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava, ktorý uviedol, že podanie dovolania bolo iniciované práve ich prokuratúrou, a preto sa s dovolaním v celom rozsahu stotožňuje a pokladá ho za dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) s tým, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného

poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007).

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Minister spravodlivosti odôvodnil ním podané dovolanie v podstate tým, že súdy nižšieho stupňa, teda tak okresný ako aj krajský súd vychádzali pri svojom rozhodovaní zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, pretože spomínané súdy hodnotili vykonané dôkazy v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Napriek pomerne rozsiahlemu dovolaniu obsahujúcemu v zásade množstvo námietok, je potrebné už na tomto mieste konštatovať, že minister spravodlivosti aj napriek ním vymedzenému a vyššie naznačenému dôvodu dovolania sa v podstate dožadoval „len“ iného hodnotenia vykonaných dôkazov bez toho, aby svoje odlišné hodnotenie oprel o presvedčivé zákonným spôsobom vykonané dôkazy, ktoré by jeho verziu priebehu skutkového deja spoľahlivo bez rozumných a dôvodných pochybností preukazovali.

V prejednávanej veci sa kládlo obvineným v podstate za vinu, že spoločným konaním, konkrétne obvinený predstieraním zámeru previesť obchodný podiel v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. na poškodeného a obvinená slovnou manipuláciou a zastieraním skutočného cieľa v čase, keď už bola vlastníčkou polovičného obchodného podielu predmetnej spoločnosti, vylákali od poškodeného finančné prostriedky formou vkladu do spomínanej spoločnosti.

Je potrebné obvinenému prisvedčiť, že v dotknutej veci existujú len traja priami svedkovia, ktorí vyššie uvedené skutočnosti vnímali vlastnými zmyslami, a to obaja obvinení, ktorí spáchanie stíhanej trestnej činnosti, ktorá sa im kládla obžalobou za vinu, v celom rozsahu popreli a poškodený, ktorý naopak obvinených zo spáchania uvedenej trestnej činnosti usvedčal.

Vychádzajúc z prezumpcie neviny plynúcej z čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (každý, kto je obvinený z trestného činu, považuje sa za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom), článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 4 Trestného poriadku (každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu), obvinený sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, akým uzná za vinu (samozrejme nesmie prekročiť hranicu dovolenosti právom napríklad krivým obvinením), vôbec nemusí hovoriť pravdu, pritom je vecou a povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní, aby vinu obvinenému bez rozumných a dôvodných pochybností zákonným spôsobom získanými dôkazmi preukázali.

Svedok naopak vychádzajúc z ustanovenia § 131 ods. 1 Trestného poriadku je povinný vypovedať

pravdu a nič nezamlčovať a za situácie, že jeho výpoveď má byť jediným usvedčujúcim dôkazom, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, vo všetkých ním podávaných súvislostiach logicky, zrozumiteľný, presvedčivý a zároveň nesmie byť inými dôkaznými prostriedkami spochybnený, či dokonca vyvrátený.

Výpoveď poškodeného tieto vyššie uvedené atribúty kladené na v podstate jediné usvedčujúcu výpoveď nespĺňa, pritom iného spoľahlivého dôkazu, či reťaze takýchto dôkazov, ktoré by bez rozumných a dôvodných pochybností vinu obvinených preukazovali, v prejednávanej veci niet.

Z predloženého spisu je zrejmé, že poškodenému bolo odstúpenie od zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. obvineným riadne doručené, keďže spoločnosť DHL potvrdila, že poškodený zásielku obsahujúcu odstúpenie od zmluvy prevzal, pričom poškodený v ním podanom trestnom oznámení z 8. septembra 2004 túto skutočnosť (že odstúpenie od zmluvy dostal) potvrdil, navyše na odstúpenie od zmluvy reagoval listom zo 6. septembra 2004, v ktorom uviedol, že odstúpenie od zmluvy neuznáva. Vzhľadom na to, že poškodenému nič nebránilo, aby v čase podávania trestného oznámenia okolnosti ne/prevzatia spomínaného odstúpenia od zmluvy riadne ozrejmil, jeho následná zmena jeho tvrdení spočívajúca v tom, že odstúpenie od zmluvy vlastne neprevzal (hoci to predtým potvrdil) vyznieva nepresvedčivo, neuveriteľne, neakceptovateľné a znamená, že poškodený evidentne nehovoril pravdu. Bez významu v tomto smere nezostáva ani skutočnosť, že poškodený v predmetnom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní vykonávanom súdom prvého stupňa uviedol, že finančné prostriedky (za kúpu obchodného podielu v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o.) odovzdal obvinenému v kancelárii na začiatku roku 2004, avšak v liste zo 6. septembra 2004 adresovanom obvinenému, ktorým obvinenému oznámil, že odstúpenie od zmluvy (z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny) prevzal, uviedol, že ho považuje za neplatné, pretože kúpnu cenu zaplatil pri podpise zmluvy, pričom v podstate tú istú skutočnosť uviedol aj v notárskej zápisnici (sp. zn. N 401/2004) 17. septembra 2004, navyše civilné súdy (najmä Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 21 Ncb/39/2010 z 25. januára 2011) dospeli k záveru, že k plneniu (teda k zaplateniu ceny obchodného podielu) pri podpise zmluvy nepochybne nedošlo. Obdobne tak poškodený uvádzal, že oficiálne nepôsobil v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., pretože ako cudzinec by mal ťažkosti so zakladaním spoločnosti, pritom od roku 2001 pôsobil ako konateľ Daewoo Motor Slovakia, preto je skutočne potrebné prisvedčiť záveru súdov nižšieho stupňa, s ktorým sa napokon stotožnil aj dovolateľ, že poškodený sa takýmto postupom snažil vyhnúť zákazu konkurencie. Je, teda zjavné, že poškodený počas prebiehajúceho trestného konania evidentne v záujme dosiahnutia rozhodnutia vo svoj prospech uvádzal súdu nie len zavádzajúce, ale výslovne nepravdivé informácie. V osobe poškodeného, preto ide o nehodnoverného svedka, ktorého tvrdeniam nie je možné nekriticky veriť a sú použiteľné len do tej miery, pokiaľ sú podporené inými vo veci vykonanými spoľahlivými dôkazmi.

Z predloženého spisu je zrejmé, že poškodený s obvineným prípadne aj R.. R. J. a obvinenou spoločne podnikali v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. (predtým Daewoo Motor Slovakia), čo plynie z výpovede svedka R.. R. J., ale taktiež aj samotného poškodeného a obvineného. Minimálne z výpovede obvineného plynie, že tak poškodený, ako aj obvinený sa finančne podieľali na fungovaní uvedenej spoločnosti, obvinený minimálne tým, že k oddĺženiu spoločnosti Daewoo Motor Slovakia vo vzťahu k materskej spoločnosti, voči ktorej mala dlhy vo výške takmer 20 miliónov USD, došlo aj vďaka tomu, že obvinený si neuplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 25 miliónov Sk, v dôsledku čoho sa majetok dotknutej spoločnosti o túto sumu nezmenšil. Obvinený ďalej v podstate tvrdil, že náhradné diely a ani poškodeného peniaze, a to ani potom, čo dosiahol spätný prevod dotknutej spoločnosti na svoju osobu, si nechať nechcel, chcel však dosiahnuť finančné vyrovnanie, no poškodený po počiatočných pokusoch o dohodu v tomto smere, sa s ním odmietol stretnúť a nereagoval na žiadne ponuky, pričom spoľahlivého dôkazu o opaku v prejednávanej veci niet, pretože s ohľadom na vyššie uvedené dôvody takýmto dôkazom výpoveď poškodeného (pre jej nehodnovernosť nie je) a taktiež súčasťou spisu nie je ani účtovníctvo dotknutej spoločnosti, z ktorého by bol zrejmý stav majetku k rozhodnému momentu. Poškodený podal prvé trestné oznámenie v tomto smere už 8. septembra 2004, preto orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času, aby účtovníctvo dotknutej spoločnosti v rozumnom čase zaistili, a to ešte v čase, keď ho spomínaná spoločnosť mala k dispozícii a keď jeho súčasťou boli všetky potrebné dokumenty, a to bez ohľadu na to, ako sa orgány činné v trestnom konaní rozhodli s trestným

oznámením poškodeného naložiť. Je totiž povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vinu obvinenému preukázať a je ich zodpovednosťou, ak k tomu nedôjde z dôvodu voľby určitého spôsobu vyšetrovania. Za takejto situácie potom v žiadnom prípade nie je možné pričítať na ťarchu obvineným, že s veľkým časovým odstupom už nie je účtovníctvo predmetnej spoločnosti k dispozícii [pokiaľ orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že trestná zodpovednosť obvinených je na mieste, mali účtovníctvo dotknutej spoločnosti zaistiť a ak k takémuto záveru dospeli s veľkým časovým odstupom, je stav dôkaznej núdze z dôvodu neexistencie účtovníctva ich zodpovednosťou (ak neprichádza do úvahy zodpovednosť obvineného za trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Trestného zákona, čo však v tomto trestnom konaní, a to pre nezachovanie totožnosti skutku, možné) nie je].

Vzhľadom na to, že k podpisovaniu opakovaných zmlúv o prevode obchodného podielu dotknutej spoločnosti došlo na podnet poškodeného, čo plyní tak z výpovede obvineného, svedka JUDr. Pavla Erbeny, ale aj samotného poškodeného, uvedená skutočnosť o snahe obvinených vylákať od poškodeného finančné prostriedky nesvedčí.

Obvinená R.. V. Š. poprela, aby poškodeného na realizáciu prevodov 6. a 7. septembra 2004 navádzala (nie je pravdou, že by takáto skutočnosť plynula z jej výpovede), pričom okrem nehodnovernej výpovede poškodeného dôkazu, ktorý by opak preukazoval, niet. Navyše z výpovede obvineného, svedka R.. R. X. a čiastočne aj samotného poškodeného plyní, že obchod s náhradnými dielmi si realizoval a zabezpečoval sám obvinený, pričom v časoch, keď sa dotknutej spoločnosti nedarilo, poškodený kupoval náhradné diely aj za vlastné finančné prostriedky, preto táto skutočnosť taktiež nijakým spôsobom snahu obvinených dosiahnuť dotovanie dotknutej spoločnosti poškodeným nepreukazuje (poškodený si financoval len vlastné, ním realizované obchody). Navyše v uvedenom čase, ako to už bolo vyššie uvedené, poškodený vedel, že obvinený od zmluvy o prevode obchodného podielu odstúpil a na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že poškodený zaslal obvinenému list, že odstúpenie od zmluvy neuznáva, pretože mu musela byť zrejmá minimálne existencia sporu o platnosť odstúpenia od zmluvy, a preto sa nemohol domnievať, že je nepochybným vlastníkom spornej spoločnosti.

A vzhľadom na to, že niet k dispozícii účtovníctvo dotknutej spoločnosti, niet ani spoľahlivého dôkazu o jej „tunelovaní“.

Ako to už bolo vyššie uvedené, na podnikaní dotknutej spoločnosti sa finančne podieľal nie len poškodený, ale aj obžalovaný. Navyše pokiaľ dovolateľ videl jej „tunelovanie“ v tom, že obvinený počas jej fungovania odpredal nehnuteľný majetok v jej vlastníctve spoločnosti Axton Development, s. r. o., k tomu obvinený namietal, že zvyšok nesplateného leasingu poskytla spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. práve firma Axton Development, s. r. o. z rodinných peňazí obvineného, čo správa OTP banky týkajúca sa pohybov na účtoch dotknutých spoločností potvrdzuje.

To potom znamená, ako to už bolo niekoľkokrát naznačené, že pre záver o „tunelovaní“ spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. niet spoľahlivého a presvedčivého dôkazu, ktorý by umožňoval urobiť v tomto smere záver, o ktorom niet rozumných a dôvodných pochybností, keďže niet pochyb o tom, že tak poškodený ako aj obvinený sa na fungovaní dotknutej spoločnosti finančne podieľali, a preto je nutné považovať za oprávnenú požiadavku obvineného, aby prevodu všetkých práv a povinností z podnikateľskej činnosti týkajúcej sa dotknutej spoločnosti z obvineného na poškodeného predchádzalo finančné vyrovnanie, ktoré však poškodený odmietol. Bez kompletného účtovníctva dotknutej spoločnosti (ktoré si orgány činné v trestnom konaní mali a mohli zabezpečiť) však nie je možné urobiť spoľahlivý záver o tom, kto z nich, akou mierou sa na uvedenom podnikaní podieľal, koľko finančných prostriedkov na jej fungovanie vynaložil a akou mierou by sa potom mal podieľať na jej výnosoch alebo jej majetku. Bez kompletného účtovníctva a zodpovedania vyššie uvedených otázok poukazovanie na hodnotu obchodného podielu dotknutej spoločnosti, hodnotu predaných nehnuteľností, o „tunelovaní“ dotknutej spoločnosti nesvedčí a ide len o určité indicie, ktoré však pre odsúdenie obvinených nestačia, pretože nemajú kvalitu dôkazov, ktoré skutkový stav preukazujú bez rozumných a dôvodných

pochybností, pretože neexistencia účtovníctva priestor pre takúto pochybnosť vytvára, navyše ide o indície vychádzajúce z presvedčenia, že poškodený má nárok na celý majetok spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., čo ohľadom na majetkovú účasť obvineného na podnikaní dotknutej spoločnosti je východiskom nesprávnym.

Bez preukázania podvodného konania na strane obvinených a vzniku škody na strane poškodeného, k čomu s ohľadom na už vyššie uvedené úvahy nedošlo, má spor medzi poškodeným a obvineným naozaj občianskoprávnu povahu, ktorého riešenie prostriedkami trestného práva nie je na mieste.

Vo svetle vyššie uvedeného je potom nepodstatné, či obvineným tvrdené jeho osobné ručenie za záväzky dotknutej spoločnosti voči spoločnosti B. O. F. leasing je, alebo nie je skutočné. Navyše orgány činné v trestnom konaní ani túto indíciu spoľahlivo nepreukázali. Z výpovede svedka W. W. Z., zástupcu spoločnosti B. O. F. leasing, skutočne vyplýva, že časť dokumentácie týkajúcej sa spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. už neexistuje, neobstojí preto konštatovanie dovolateľa, že súčasťou spisu je kompletná dokumentácia týkajúca sa leasingových záväzkov spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. voči spoločnosti B. O. F. leasing a keďže jej súčasťou vyhlásenie obvineného o pristúpení k záväzku spoločnosti Hermes Trade, s. r. o. nie je, k pristúpeniu nedošlo. Obdobne tak spoľahlivo presvedčivé nie je ani tvrdenie dovolateľa, že obvineným predložené vyhlásenie má inú formu ako ostatné zmluvy, a preto nie je pravé. Vzhľadom na nekompletnosť predloženej dokumentácie, ale aj na skutočnosť, že ani jednotlivé dokumenty predložené vyššie uvedenou leasingovou spoločnosťou nie sú absolútne totožné, napríklad líšia sa typom písma, pre konštatovanie nepravosti obvineným predloženej listiny len jednoduché porovnanie jej formy s ostatnými dokumentami predloženými spomínanou leasingovou spoločnosťou bez znaleckého či iného spoľahlivého dokazovania stačiť nebude. A pokiaľ ešte dovolateľ v tejto súvislosti namietal, že obvinený ani nedisponoval dostatočným majetkom, aby mohol za takýto záväzok ručiť, ani v tomto smere dovolateľ neponúkol spoľahlivý dôkaz, ktorým by toto svoje tvrdenie podporil, pretože takýto záver by musel oprieť o kompletné zistenie majetkových pomerov obvineného vrátane obchodných spoločností, na majetok, ktorých mal dosah, ktoré však vykonané nebolo.

Spoľahlivým pre určenie výšky údajne spôsobenej škody nie je ani údaj o hodnote obchodného podielu Daewoo Motor Slovakia plynúceho zo zmluvy o prevode obchodného podielu medzi Daewoo Motor Co. Ltd. a Hermes Trade, s. r. o. z 5. februára 2004 vo výške 66.564.000,- Sk a ani zvýšenie základného imania na hodnotu 66.564.000,- Sk, keď podľa vyjadrenia samotného poškodeného na hlavnom pojednávaní vykonávanom súdom prvého stupňa 29. marca 2017 spoločnosť Daewoo Motor Slovakia vykazovala stratu takmer 20 miliónov, nie však slovenských korún, ale amerických dolárov a samotný poškodený mal tak podľa listinných dôkazov ako aj samotného vyjadrenia obchodný podiel v spoločnosti Hermes Trade, s. r. o., ktorú vnímal ako nástupnícku spoločnosť, kúpiť za 200.000,- Sk, preto skutočnosť, že hodnota podielu spoločnosti Daewoo Motor Slovakia mohla v určitom okamihu dosiahnuť hodnotu viac ako 66 miliónov Sk, spoľahlivo bez znalosti obsahu účtovníctva a prípadného znaleckého dokazovania nedokazuje, že takúto hodnotu mala aj spoločnosť Hermes Trade, s. r. o. v čase prevodu obchodného podielu na poškodeného.

Vzhľadom na to, že civilným súdom trvalo cca 6 rokov, kým dospeli k definitívnemu záveru (a to šiestimi rozhodnutiami), že obvinený odstúpil od zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej s poškodeným neplatne, nie však preto, že by na odstúpenie od zmluvy nemal dôvod, ale preto, že nedodržiaval požadovaný postup, nie je možné zo skutočností, že o neplatné odstúpenie išlo, vyvodiť záver o jeho úmysle poškodeného podviesť, objektívne sa totiž mohol domnievať, že od zmluvy odstúpil platne.

Vyššie uvedenými námietkami, preto minister spravodlivosti dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 3 Trestného poriadku nenaplnil.

Pretože dovolateľ skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedený dovolací dôvod, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.